

N:o 54.

Af herr **A. P. Gustafsson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om fribrefsrätt för ordförande i fattigvårdsstyrelse, kommunalstämma och kommunalnämnd samt med dem likstälde förtroendemän så väl i stad som på landet.

I Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 5 december 1873 angående fribrefsrättens upphörande finnas bestämmelser när och af hvem samt under hvilka förhållanden vederbörande tjänstemän och myndigheter, för postförsändelsers befordran, ega rätt begagna sig af tjänstefrimärken. I ofvannämnda kongl. förordnings bilagor A och B äfvensom i den af generalpoststyrelsen senast utgifna poststadga saknas medgifvande för kommunernas förnämsta förtroendemän, ordförande i fattigvårdsstyrelserna, kommunalstämmor och kommunalnämnder, att sig af sagda förmån begagna.

Enligt nu gällande kommunalförfattning äfvensom efter densamma utkomna kongl. förordningar hafva ofvan nämnda förtroendemän fått sig skyldigheter ålagda, hvarigenom de på visst sätt blifvit statens tjänstemän, ity att de skola upprätta och vederbörande tillställa åtskilliga handlingar, såsom uppgifter till statistiska centralbyrån, Konungens befallningshafvande och provincialläkare, mottaga och efter publicerandet återsända bevillningsberedningarnas skatteförslag, mantals- och taxeringslängderna m. m. och i öfrigt afgifva de meddelanden, som af vederbörande tjänstemän affordras.

Att här nämnda förtroendemän (som jag här påpekat vara i viss mån statens tjänstemän) skola för postförsändelsers befordran i och för det dem lemnade uppdraget erlægga porto, anser jag icke vara förenligt med likställighetens grundsatser, då, enligt hvad jag af erfarenheten vet, sådan rättighet tilldelats personer med mindre skyldigheter, som direkt angå statens myndigheter, än nu ifrågasvarande personer hafva. Om ock vid fribrefsrättens upphörande den nu ifrågasatta förmånen för berörda personer icke kunde komma

i fråga hafva nog förhållandena sedan dess så ändrats, att den nu kan anses berättigad.

Af hvad jag nu här förut anfört vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om förordnings utfärdande att så väl fattigvårdsstyrelsernas som kommunalnämndernas och kommunalstämornas ordförande på landet äfvensom med dem likställda förtroendemän i så väl stad som på landet finge komma i åtnjutande af den förmån, som rättigheten att begagna tjänstefrimärken vid postförsändelser medför.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 25 januari 1895.

A. P. Gustafsson.

N:o 55.

Af herr **R. Eklundh** från Lund, *angående upphörande af bestämmelsen af godkändt undervisningsprof såsom vilkor för lönetursberäkning såsom lektor vid allmänt läroverk.*

Uti Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse den 12 september 1890, angående ändrade bestämmelser beträffande lönetursberäkning för lärare vid allmänna läroverk, stadgas bland annat, »att ordinarie adjunkt eller kollega, hvilken aflagt sådan akademisk examen, som utgör vilkor för behörighet att söka lektorsbefattning vid högre allmänt läroverk, äfvensom i öfrigt fullgjort stadgade föreskrifter för att kunna till lektor utnännas, må ega rätt att vid